

[Indenrigsministeren.]

aabnet samtidig. Men saa vil jeg bede det ærede Medlem om at læse Kurslisten fra i Lørdags for Østifternes 13de og 14de Serie; 13de Serie har en kortere Løbetid og 14de Serie en længere Løbetid, og de er aabnet samme Dag. Det ærede Medlem vil imidlertid se, at disse Obligationer staa med samme Kurs til Trods for, at 13de Serie har en kortere Amortisationstid og som Følge deraf større Udtrækningschance. Derfor mener jeg at være berettiget til ud fra disse Erfaringer at sige, at det i hvert Fald er i Laantagernes Interesse, rent bortset fra vore principielle Synspunkter, at der ved den hurtigere Amortisation, der finder Sted i de kortløbende Serier, sikres Provenuet deraf en Anvendelse til Opkøb til Dagens Kurs i Stedet for til Pariindfrielse.

Johannes Pedersen: Naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) udtalte, at jeg havde sagt, at Kreditforeningerne var traadt i Stedet for Aagerkarlene, maa det bero paa en Misforstaaelse. Jeg sagde, at hvis en Privatmand vilde tilbyde et Laan til en anden Privatmand til en Kurs som den, der faas for Kasseobligationer ved Laan i de forskellige Hypotek- og Kreditforeninger, vilde han blive stemplet som Aagerkarl; men naar han køber Kasseobligationer, opnaar han den samme Fordel. Derfor har man Lov til at sige, at Handel med Kasseobligationer er traadt i Stedet for Aagerkarlenes Virksomhed, for Kredit- og Hypotekforeningernes Kasseobligationer har jo ofte haft Kurser paa kun 72 pCt. Dersom en Privatmand tilbyder en Laansøger 72 pCt. af den Sum, han vil udlaane ham, vil han uvægerlig blive stemplet som Aagerkarl. En Laaner skal jo tilbagebetale det fulde laante Beløb, og han skal forrente det fulde Beløb, selv om han faar en saa ussel Kurs.

Med Hensyn til, at Vurderingerne har været for høje, kan jeg henvise til de Oplysninger, der er givet af Kommissionen. Det viser sig ogsaa, at ved Salg af Ejendomme er det ikke saa sjældent, at Salgsprisen langt fra svarer til Vurderingsprisen; i mange Tilfælde er den saa langt nede, at den kun ligger nogle faa Hundrede Kroner over Laanene. Derfor har man Lov til at sige, at Vurderingspriserne er for høje. Befolkningen forlanger jo, at vi skal skaffe lavere Ejendomspriser, lavere Rente, men Laantagerne forlanger stadig højere Laan, og det svarer ikke til hinanden. Naar min Virksomhed inden for Kreditforeningerne bliver bedømt, vil det ses, at den Kredit-

forening, jeg er knyttet til, staa lavest med Hensyn til de Tab, der er lidt, og tillige med Hensyn til Gennemsnittet af Laan.

Lange: Jeg takker den ærede socialdemokratiske Ordfører (Johannes Pedersen) for de Bemærkninger, han nu fremsatte, men synes egentlig ikke, at de afkræftede mine Udtalelser for. Det skal jeg dog ikke komme dybere ind paa her.

Jeg vil dernæst sige til den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Zahle) og den højtærede Indenrigsminister, at selv om en forhenværende og en nuværende Minister slaar sig sammen, kan de ikke afkræfte Rigtigheden af min Bemærkning om den radikale Ordførers Udtalelse i 1922, da man netop var inde paa at give meget store Laan. Den daværende Ordfører for Det radikale Parti krævede en ny Kreditforening i et bestemt Omraade, ikke en Kreditforening af særlig Art til at give Laan i smaa Beboelsesejendomme, men en ganske almindelig Kreditforening, som dog kun skulde give Laan i Beboelsesejendomme; man havde i det paagældende Omraade to Kreditforeninger, der gav Laan i Landbrugsejendomme, man havde tre, der gav Laan i smaa Ejendomme, men kun een Kreditforening, der laante i Beboelsesejendomme, og saa udtalte den ærede Ordfører for Det radikale Parti: Vi maa have en Kreditforening til, den, vi har, er eneherkende, vi maa have Konkurrence. Nu siger Ministeren derimod, at Konkurrence er skadelig, for den giver for store Laan. Dengang hævdede Partiets Ordfører imidlertid, at man maatte have Konkurrence, og hvorfor? Fordi, staa der,

„det er af ikke ringe Betydning, at der ogsaa have Mulighed for at faa en ordentlig Førsteprioritet paa rimelige Betingelser“.

Betingelserne kunde næppe være blevet anderledes i en anden Kreditforening, saa det kan kun forstås paa en eneste Maade: man vilde have større Laan, end de Kreditforeninger ydede, der i Forvejen gav Laan i det paagældende Omraade. Det er ikke til at afkræfte, det staa efter min Mening fuldkommen tydeligt.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at man var udsat for, at der blev givet for store Laan, naar man lod Repræsentanterne have Indstillingsret, og den ærede Ordfører for de Radikale var inde paa det samme. I Folketinget har man, som sagt, gennemført den Bestemmelse, at Repræsentanterne skal have Indstil-